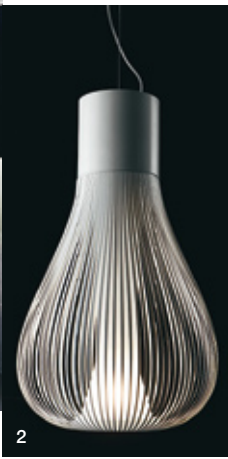

VOYOU [vwaju] n. m. - 1832; de voie* (voir l'encadré) et suff. pop. 1. Homme du peuple, ayant des activités délictueuses. ⇒ chenapan, garnement, vaurien. « Cet accent des voyous parisiens qui semble un rôle » (Nerval). Les voyous des banlieues.

JEREMY SCOTT

1. ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΑΛΙΣ ΚΟΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΝΓΚΟ ΜΑΟΥΡΕΡ (INTERNI)
2. ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ CHASES ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΣΙΑ ΟΥΡΚΙΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ FLOS (Γ. ΔΕΛΟΥΔΗΣ)
3. ΧΑΛΙ ΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΖΑΝ ΣΑΡΛ ΚΑΣΤΕΛΜΠΑΖΑΚ
4. ΚΡΑΝΟΣ PEACE & LOVE ΤΗΣ MOSCHINO
5. WAR BOWL ΑΠΟ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΚΙΑ ΤΟΥ ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΓΟΥΛΚΟΞ (BOX ARCHITECTS)
6. ΒΑΖΟ FREEWAY ΤΟΥ ΤΟΜΑΣ ΝΤΕ ΛΙΣΑΚ, WWW.THOMASDELUSSAC.FR
7. ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ PLUMES ΤΗΣ MAT & JEWSKI
8. ΠΕΔΑΛΟ CHANEL, ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2008-09
9. ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ BANQUETTE ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΜΠΙΑΝΑ

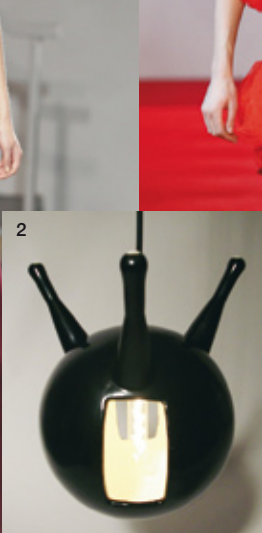
Μπορεί το ντιζάιν να είναι διασκεδαστικό; Παρ' ότι το χιούμορ είναι απαραίτητο στη ζωή μας, ιστορικά το χιούμορ στην τέχνη αντιμετωπιζόταν ως κακόγουστο, βλάσφημο και ενίοτε υπονομευτικό, ακόμα και όταν ο Τζουζέπε Αρτσιμπολντο ζωγράφιζε το 16ο αιώνα πορτρέτα που σχηματιζόνταν από φρούτα και λαχανικά. Χρειάστηκαν 400 χρόνια και ένα εντελώς ριζοσπαστικό κίνημα, το Νταντά, για να μπορέσει το χιούμορ να κατακτήσει τη θέση του στην τέχνη.

Το σύγχρονο ντιζάιν πάντως, όσο ο μοντερνισμός πάλευε να βελτιώσει την αισθητική, αποτελούσε μια εντελώς σοβαρή υπόθεση. Ήταν οι μαέστροι του '50 και του '60, ο Αουλέντι, ο Καστιλιόνι και ο Ματζιστρέτι, που εισήγαγαν την ειρωνεία στη λειτουργικότητα. Υλικά που κανονικά προορίζονταν για τα σκουπίδια, συναισθηματικά φορτισμένες φόρμες, αντικείμενα που είχαν έντονο το στοιχείο του ανθρωπισμού. Ο Τζο Κολόμπο προσθέτει το έντονο χρώμα. Το ιταλικό αντι-ντιζάιν ανακλύπηκε σε κυρίαρχο.

Το 1990 ο λεμονοσύρτης-αράχνη/καλαμαρί (όπως το δει κανείς) που ο Φιλίπ Σταρκ σχεδίασε για την Alessi έπεσε σαν βόμβα όχι μόνο στους σχεδιαστικούς κύκλους αλλά κυρίως στο καταναλωτικό κοινό. Σήμερα ο λεμονοσύρτης Juicy Salif δεν έχει απλώς μπει στο MOMA, αλλά είναι το Νο 1 αντικείμενο ντιζάιν που ο κόσμος ψωνίζει στο ίντερνετ. Ταυτόχρονα υπάρχουν (προσωπικές) υπόνοιες ότι ενέπνευσε υποσυνείδητα αρκετούς σκηνοθέτες και σκιτσογράφους

FUN

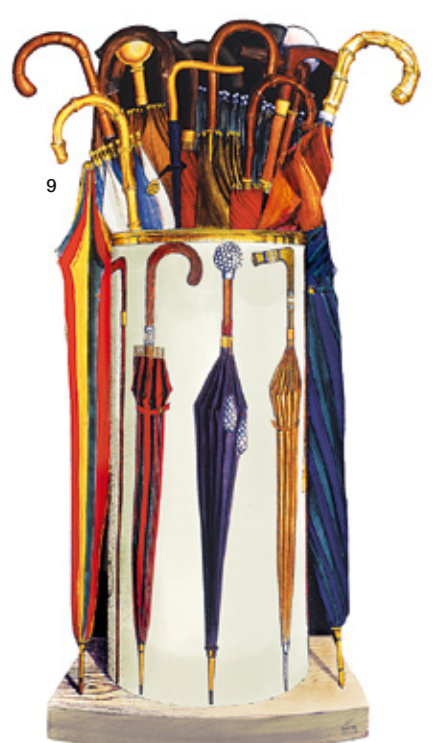
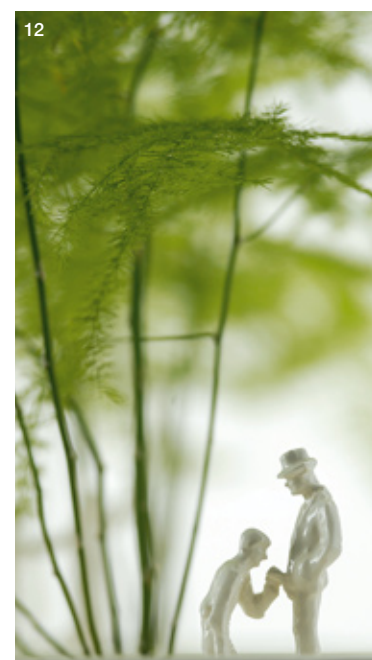
ΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΠΛΑΚΑ.
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΩΑΝΝΑ ΜΙΧΕΛΑΚΟΥ

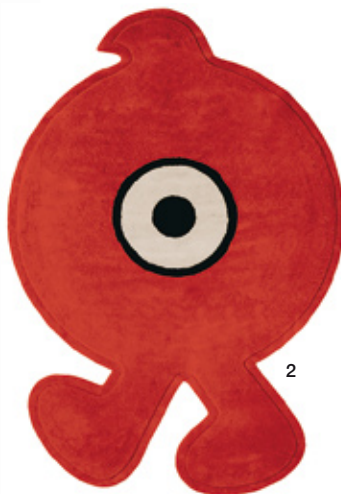

1. ΤΣΑΝΤΑ MOSCHINO, ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2008-09
 2. ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ SPACE INVADER ΤΗΣ NEODESIGN 3. ΣΚΑΜΠΟ ΤΗΣ GUFFRAM, WWW.GUFFRAM.COM
 4. ΓΥΑΛΙΝΕΣ ΚΑΝΑΤΕΣ ΤΗΣ ΧΕΛΑ ΧΟΡΓΚΕΝΙΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ DROOG
 5. ΣΕΖΛΟΝΓΚ ΜΑΝΟΜΟΡΤΑ ΤΟΥ ΕΝΖΟ ΜΠΕΡΤΙ ΓΙΑ ΤΗΝ BROSS ΙΤΑΛΙΑ (ROOM SERVICE)
 6. ΤΣΑΝΤΑ FETISH ΤΟΥ ΠΕΤΕΡ ΧΑΚΟΥΜΠΚ
 7. ΛΑΜΠΙΛΙΕΡ ΡΟΚΕΤ ΤΟΥ ΤΟΜΑΣ ΝΤΕ ΛΙΣΑΚ 8. ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΑΤΤΙΚΑ ΤΗΣ GUFFRAM
 9. ΟΜΠΡΕΛΟΘΗΚΗ ΤΡΟΜΠΕ Λ' ΟΕΙΛ ΤΗΣ FORNASETTI (ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ)
 10. ΠΑΝΤΟΦΛΕΣ ΜΠΑΝΙΟΥ ΤΩΝ ΟΛΟΟΡ, WWW.ΟΛΟΟΡDESIGN.COM
 11. ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΕΠΙΠΛΑ BALOON ΤΟΥ ΝΙΛΣ ΣΟΥΡΜΑΝΣ, WWW.NIELSSCHURMANS.NL
 12. ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΑΡΚΟ ΣΤΟ ΚΑΣΠΙΟ ΤΩΝ SCIENCE & SONS
 13. ΑΠΛΙΚΑ ΤΟΙΧΟΥ ΤΟΥ ΦΟΛΚΕΡ ΧΑΟΥΤΚ, WWW.VOLKERHAUG.COM

στη δημιουργία κινηματογραφικών εξωγήινων πλασμάτων.
 Ο Σταρκ έκτοτε ανέπτυξε το δικό του, αναγνωρίσιμο στυλ που χαρακτηρίζεται όχι τόσο από συγκεκριμένες φόρμες που επαναλαμβάνει, αλλά επειδή όλα τα αντικείμενα που σχεδιάζει έχουν το κοινό στοιχείο της παρωδίας που προκύπτει από το συνδυασμό της φαντασίας με την αίσθηση του χιούμορ. Άλλωστε ο Σταρκ ποτέ δεν πήρε στα σοβαρά τη δουλειά του. Ισχυρίζεται πως σχεδιάζει «άχρηστα πράγματα» και σχεδιάζει επειδή του κάνει κέφι. Αν καθώς κοιτάζετε τα πράγματά του χαμογελάτε, ο ίδιος πιστεύει ότι έκανε καλά τη δουλειά του. «Το χιούμορ είναι συνδεδεμένο με το σουρεαλισμό. Η αίσθηση του χιούμορ είναι ένδειξη υψηλής ευφυΐας. Θα έπρεπε να υπάρχει στα πάντα». Την τελευταία του σειρά επίπλων την ονόμασε RobinWood. Οι καρέκλες βαφτίστηκαν Μάριαν, Μικρός Τζον ή Πρίγκιπας Ιωάννης, ενώ ένα κρεβάτι με ουρανό ονομάστηκε Λόξλει.

Λίγο αργότερα, το 1993, εμφανίζεται η ολλανδική ομάδα Droog με τη δύναμη ενός μαφιέστου. Από τα πρώτα μέλη της κολεκτίβας υπήρξαν ο Μαρσέλ Βάντερς, η Χέλα Χοργκένιους, ο Χέις Μπάκερ και η Ρένι Ραμάκερς. Μετά το χανγκόβερ της υπερβολής της δεκαετίας του '80, οι σχεδιαστές ανά τον κόσμο στράφηκαν σε ένα νέο σύστημα αξιών που βασιζόταν στην οικονομία, την απλότητα και την ευθύνη. Πολλά από τα αντικείμενά τους εξυμνούσαν την αυθεντικότητα και την ένδεια του μέσου και την ανήγαν σε αισθητική φιλοσοφία. Ο ιδεαλισμός και ο μοραλισμός ήταν η σωστή πολιτική στάση της εποχής.

FENDI

1. ΤΣΑΝΤΑ MOSCHINO, ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2008-09
2. ΘΕΡΜΟΦΟΡΑ OMINO ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟ ΤΖΙΟΒΑΝΟΝΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ALESSI
3. ΧΑΛΙ ΓΙΑ ΡΙΜΕΣ SUNNY SIDE UP ΤΗΣ ΙΣΑΜΠΕΛ ΛΕΪΝ, WWW.LEIJN.NL
4. ΣΤΟΙΒΑΖΟΜΕΝΟ ΚΟΜΟΔΙΝΟ, WWW.VIA.FR
5. ΚΡΑΝΟΣ ΚΑΝΤ ΤΗΣ ΙΣΑΜΠΕΛ ΛΕΪΝ
6. ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ SOLO ΤΩΝ RE-SURFACE
7. ΣΚΑΜΠΟ ROCKING SHEEP ΤΟΥ ΠΟΒΛ ΚΧΕΡ, WWW.CRAFTSCOLLECTION.DK
8. ΛΑΜΠΑΤΕΡ NESSIE ΤΗΣ LUMISOURCE, ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΛΟΧ ΝΕΣ

Τα συρτάρια της Ρένι που τα συγκρατούσε μια τεράστια ζώνη είχαν την ίδια οπτική απήχηση και προκλητικότητα μιας εγκατάστασης των ντανταϊστών, χωρίς όμως το ίδιο χιούμορ.

Το χιούμορ των Droog είναι «στεγνό», γι' αυτό και τα αντικείμενά τους έχουν απήχηση σε ένα ευρύ κοινό. «Αυτός όμως είναι και ο κίνδυνος», λέει ο Χέις Μπάκερ. «Αν πρόκειται μόνο για χιούμορ, είναι κακό. Θα προτιμούσα τη λέξη ειρωνεία. Σε βοηθάει να σκεφτείς με διαφορετικό τρόπο, βρίσκεις μόνος σου νέες ιδέες».

Σήμερα η Droog σχεδιάζει κουδούνια εξώπορτας από κρυστάλλινα ποτήρια κρασιού, κούπες Pantone με όλες τις αποχρώσεις του καφέ και του τσαγιού και T-shirts με λουλούδια κάτω από τις μασχάλες. Η ελληνική ομάδα Greece is for Lovers φοράει γυαλιά ηλίου σε αρχαία ελληνικά αγάλματα και πλέκει θήκες για κινητά «βελονάκι». Οι πολυθρόνες με λούτρινα των αδελφών Καμπάνα βρήκαν τη θέση τους στο πάνθεον του ντιζάιν, η Alessi λανσάρε μια ολόκληρη σειρά από χαρούμενα χρωματιστά σκεύη κουζίνας, η Chanel το ρίχνει επίσης έξω με τακούνια-λάμπες και ο πάντα εκκεντρικός μόδιστρος Καστελμπαζάκι βρίσκει επιτέλους το δίκιο του στις φετινές πασαρέλες.

Από τα ειρωνικά αντικείμενα των Ιταλών μέχρι τη σκόπημη θρασύτητα των Droog, καθώς ο 21ος αιώνας προχωράει, υπάρχουν πολλές εναλλακτικές στο πόσο σοβαρά παίρνει κανείς το ντιζάιν. **mc**

